

ΓΙΑΤΙ ΚΛΑΙΕΙ ΤΟ ΜΩΡΟ ΜΟΥ;

Δεν είναι καθόλου εύκολο να αγνοήσουμε το κλάμα ενός μωρού, ούτε και θα έπρεπε να το κάνουμε. Το κλάμα του μωρού μας ταραίζει και μας κινητοποιεί να ανταποκριθούμε. Είναι ο πιο σημαντικός τρόπος επικοινωνίας που έχει στη διάθεση του το μωρό. Μόνο με το κλάμα μπορεί να μας δείξει ότι μας χρειάζεται, ότι χρειάζεται τη βοήθεια μας. Κάτι το ενοχλεί ή το τρομάζει. Μπορεί να πεινάει, ή μπορεί να νιώθει μοναξιά. Το μόνο που ξέρει είναι η ασφάλεια της παρουσίας μας όταν το σώμα του είναι δίπλα στο δικό μας.

Όταν ένα μωρό κλαίει, μία μητέρα που θηλάζει ανταποκρίνεται ενστικτωδώς με το να του προσφέρει το στήθος της. Ανεξάρτητα από το αν έχουν περάσει δέκα λεπτά ή δύο ώρες από τότε που έφαγε, λίγα λεπτά θηλασμού μπορεί να είναι αυτό που χρειάζεται για να ηρεμήσει. Η όρεξη του μωρού μπορεί να αλλάζει από μέρα σε μέρα, οπότε μπορεί να κλαίει επειδή όντως έχει πεινάσει. Ή μπορεί απλώς να θέλει την ασφάλεια της αγκαλιάς μας. Σε κάθε περίπτωση, ο θηλασμός τις πιο πολλές φορές είναι η απάντηση.

Δεν μπορείς να κακομάθεις ένα μωρό: οι επιθυμίες τους είναι οι ανάγκες του. Η ανάγκη του για αγκαλιά όταν είναι ταραγμένο είναι τόσο ισχυρή και σημαντική όσο και η ανάγκη του να ταϊστεί και να είναι καθαρό και στεγνό. Έτσι, όταν το μωρό σου σταματάει το κλάμα του όταν το παίρνεις αγκαλιά,

συνέχισε να το κρατάς και να είσαι ευτυχής που είσαι εκεί για να ικανοποιήσεις αυτήν την σημαντική συναισθηματική ανάγκη.

«Οι γονείς συχνά ακούνε ότι αν παίρνουν αγκαλιά το μωρό τους κάθε φορά που κλαίει, αυτό δεν θα μάθει να ηρεμεί τον εαυτό του και θα γίνεται όλο και πιο απαιτητικό όσο περνάει ο καιρός. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Όταν ανταποκρινόμαστε στο κλάμα του μωρού από την αρχή, σύντομα μαθαίνει να εμπιστεύεται τους ανθρώπους γύρω του.»

Dr William Sears, παιδίατρος και συγγραφέας

«Το μωρό στου οποίου το κλάμα ανταποκρινόμαστε θα γίνει αργότερα το παιδί που θα έχει αρκετή αυτοπεποίθηση για να δείξει την ανεξαρτησία και την περιέργεια του. Αλλά το μωρό που το αφήνουμε να κλαίει μόνο του μπορεί να κλειστεί στον εαυτό του και να μην έχει επαφή με τον κόσμο που δεν απαντά στο κλάμα του. Και αργότερα στη ζωή του, αυτό το παιδί μπορεί να συνεχίσει να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες με το να προσπαθεί να αποφύγει την πραγματικότητα.»

Dr Lee Salk, Παιδοψυχολόγος

Αποσπάσματα από το *The Womanly Art of Breastfeeding*

Απόδοση: Μυρτώ Χρονάκη